

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 149**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

31. 3. 1910.

Käraste.

Kritisk dag av första ordningen. Golsky
 borde de komma. Får se hur det går att
 skriva. Jag mår inte särskilt illa, men är mycket
 mätt.

Jag säger som du Hurra, alla ånybåtar, som Fry-
 ken åker är redan igång, en hel månad ja
 mer tidligare än i fjol. Nu kommer posten
 mycket bättre. Ditt brev kom redan igår, men
 jag var på Gårdsjö då, så att jag hann inte
 svara genast. Jag hade rest dit över helt ensam
 för att titta på stallet. Det häststallet, som jag nu
 har är inrymt i Luddgårdsbyggnaden och följ-
 aktligen får jag inte rum med så många kor,
 som jag bör ha utan måste bygga nytt Corps
 de logis åt Luddgårdsbyggnaden. Chölen har ett mycket
 bra stall, som jag skall göra efter, så gott jag
 kan. Detta gör jag inte de byggnadsdille utan nöd
 och tvång. Jag måste ha minst 40 kor för att
 synderligen skall bära sig och nu har jag bara
 plats för 24. Det bör förresten inte bli dyrt, för
 jag äger rätt mycket timmer sjöta nu. Det är
 mest arbetskraft som kostar. Idag är Karlarna
 uppe i skogen och spränga sten till grunden, de
 tycker kanske inte att det är så roligt att höra to-
 das om stall och stusprängning, men det är tvång
 sak. Du måste följa med när man står här.

På Gårdsjö var det beövoligt. Margit, som skall
 ta studenten i år, hade haft isjukt av översvämning
 hela påskan, nu var hon upprest till Stockholm,
 men hade genant sjukt om i feber, möjligen
 av ångrikt. Den lille påskan Margit var också

att jag älskar dig, men jag vill inte ge uttryck
att jag älskar dig, men jag vill inte ge uttryck
att jag älskar dig, men jag vill inte ge uttryck

att det känns som jag blir av med
tyrskt för hjärtat
& så länge

ämygliggande, men naturligt hjälpsamma
och snälla vara de mitt i sina egna be-
tygningar, det får jag säga.

Ja, kära du, pastorerna. När jag går
utomhus och på ett sätt i närheten ser
jag bara honom. Det svälter i hjärtat. Men
jag skulle säga dig att redan i fjol berättade
Davidla, "att han hade gjort även där
goda nämmen han hade, iackordering re-
den många år tillbaka, till församlingens
för pastor, utan attas nekthet gjordes detta. Med
tvång kom man alltså inte på pastor för en
del. Men kanske Davidla flyttar till Warberg.

Jag skulle för det första skriva och fråga om
hennes planer. Min nista inblandning i pastor
förhållanden gör det inte lättare att försöka
än en gång. Tack för att du gick dit, en
sådär förstår jag inte, varför tyckte du att det
var så fullt att han gift sig med en f.d. iackorde-
ring. Stilla brukar tala om en ständigt iackorde-
ring den där nyktringen, som manna är så snäll
om det. Jag antar, att det är han. Han har väl stått
hemma till i förhållandet till Hugo, men inte behöver
det ha varit något dåligt förhållande, för jag var
väl Davidla till i Hugo, det är väl säkert om något.

Det var synd om Hugo, det är tydligen alltså
så hårt skulle drabba honom mitt i framsyften,
men blundtann övervinnes väl en oftast, fast alla
skola ha det.

Det var roligt att du har kommit in på det spän-
nande, Tack att jag nämligen tror, att du blir förvånad
och jag tror inte heller, att du blir överraskad
av resultatet, utan att allt går bra — Förstå
bara att kära bort de tankarna, som gå i